

Opilec

Starý Epsilon ležel stočený uprostřed malé mlhoviny a odpočíval.

Už skoro usnul, když ze vzdálené červí díry vykoukla Betka. Jak ho uviděla, pracně se z ní vysoukala a Epsilon si všiml, že je zase o něco tlustší. Jedním skokem byla u něj a rozčilovala se:

„Všude tě hledám a ty se tady válíš! All potřebuje tvou pomoc.“

„Spíš potřebuješ pomoc ty,“ reagoval rozmrzele, „kolikrát ti mám říkat, že ti trpaslíci nesvědčí!“

„Díky za radu... All je zraněný – mírně ohořelý!“

„Ohořelý, říkáš? Že zase nasával vodík, ožrala jeden! Za posledních tisíc let jsem ho viděl střízlivého sotva třikrát!“

„Já vím, je to hlupák – odsál ho moc, hvězda blikla, zhroutila se a než stihnul ucuknout, bouchla mu supernova přímo do tváře... Tak nebrblej a pojď ho ošetřit, než začne fňukat na třetí signální a všichni se tu zblázníme!“

Neposeda

Epsilon a Kvark se sešli v Lagrangeově bodě a rozvíjeli teorie, s nimiž ostatní nechtěli mít nic společného. Najednou se Kvark zarazil a pak povídá:

„Koukej, mladému Mí něco je.“

Nejmladší Hlizz se motal, kroutil a převracel. Každou chvíli se drbal na různých místech a šířil kolem sebe nepříjemný odér bezradnosti.

„Mí je hrozný šídlo, ale tohle vypadá divně,“ souhlasil Epsilon a letěl k němu. Mí se před ním zastavil, ale vrtět se nepřestal. Postěžoval si:

„Byl jsem zvědavý,“ prohlásil zklesele a podrbal se. „Chtěl jsem se podívat do ramene Orionu, protože se odtamtud šířila spousta radiových vln na frekvencích, které mám rád. A zapích jsem si třísku do míst, kam si nedosáhnou!“

„Ukaž, podívám se na to.“ řekl jemně Epsilon, přitáhl si blíž rudého obra jako reflektor a vzápětí zvolal:

„Už to vidím. Nevrt' se, ať to můžu vyndat... Tak, a je to!“

Epsilon si prohlížel dlouhou kovovou jehlu ze všech stran. Najednou ji s leknutím pustil a ucukl. Tupý konec jehly se obklopil modrobílou září, jehla prudce zrychlila a zmizela v subprostoru. Epsilon s vážnou tváří řekl Kvarkovi:

„Měl jsem pravdu – jistá inteligence se může nacházet i v mikroskopických objektech. Ta jehla byla dutá a uvnitř se něco hejballo a myslelo...“

Liposukce

Epsilon se strašně lekl, protože se na všech kanálech ozval příšerný řev a za chvíli také spatřil vyděšeného Alla, který se celý třásl a něco blekotal. Byl ale nějaký zcvrklý. Epsilon ho zastavil a přísně řekl:

„Kde si byl schovaný? Neviděl jsem tě minimálně dvě století.“

„Vedle ramene Orionu je takový hluchý místo...“

„Aha, zase tam. Neříkal jsem snad všem, aby tam už nelezli!“

„Já nic neslyšel!“

„No dobrá,“ mávl nad tím Epsilon chapadlem, „nějak ses nám smrskl.“

„Probudil mě nepříjemný pocit a já zjistil, že jsem takhle splasknul. Viděl jsem kolem sebe poletovat spoustu malých a velkých kovových věcí různých tvarů. Teď si dokonce uvědomuju, že v jejich pohybu byl jistý řád.“

Epsilon si ho pořádně prohlédl a pak dal najevo veselí:

„Naštěstí ses probudil včas a budeš v pořádku. A ten nepříjemný pocit? Odsáli z tebe vodík a ty jsi vystřízlivěl!“

Symbióza

Mladík jménem Mí se i přes Epsilonův zákaz každou chvíli zatoulal do okrajového ramene Galaxie. Přibližně v jeho středu nacházel zdroje radiových vln, které neprodukovaly hvězdy, ale mikroskopická inteligence. Měl spoustu času signály dekódovat a tak spatřil obrazy bytostí, které musely být miliónkrát menší než čerstvě narozený Hlizz. Jedině tak se mohly vejít do těch drobných kovových věcí, kterých už viděl víc, než starý Epsilon.

Při dalším takovém průzkumu se setkal s kosmickou lodí, jak se tyhle jehly nazývaly. Byla obrovská a měla poruchu. S jejich jednoduchou řečí neměl nejmenší potíže a tak podle poplašených reakcí počítače lodi věděl, že ho vidí, ale nechápu, že jim jde na pomoc. Vytvořil radiový signál a řekl:

„Nebojte se mě, jdu vám na pomoc.“

„To je od vás milé, ale kde jste?“ ozvalo se obratem.

„Všude kolem,“ zasmál se, „řekněte, co potřebujete.“

„Tritium. Zasáhl nás meteorit a uniklo nám všechno palivo.“

Mí se zamyslel. A pak nadšeně řekl:

„Dám vám své tritium. Zkuste ho ze mě odčerpat, ukážu vám kde.“

„Nebude vám chybět? Neublíží vám to?“

Zčervenal by, kdyby mohl. Má lhát nebo přiznat, že tritium je odpadní produkt metabolismu Hlizzů a když se ho zbavují, je to rozhodně bolestivější, než bude lehtání těch jejich strojů?